

MODA: ES LO QUE TÚ DECIDES

No te equivoques: moda no es lo que nos imponen, es lo que queremos parecer. De día, tal vez ejecutivas eficaces; de noche, seductoras. Y unas veces dulces, otras felinas, algunas refulgentes.

Abolida la dictadura de los largos, de los anchos y también de los colores, la moda es ahora una suma de tendencias que cada diseñador interpreta a su manera. Y al final, cada una de nosotras decide cómo y con qué irá a la moda: con zapato plano y pantalón pitillo, o con el mismo pantalón pero caminando sobre un vertiginoso tacón de aguja. En cuanto al color, ¿crees que alguien sabrá mejor que tú qué color conviene a tu pelo y a tu piel? Sin olvidar que la moda es sobre todo una actitud. Es andar, moverse, es incluso una forma de mirar y sobre todo, de vivir: qué lees, que películas te interesan, cómo afrontas tu trabajo... Es un todo que tú misma construyes, y gracias a ese todo serás, o no, la más *cool*.

Perdón, perdón, en mi discurso olvidaba al hombre. Y es que –salvo excepciones cada vez más frecuentes–, los hombres no suelen ser motivadores. En la ropa, quiero decir. Pero el hombre del siglo XXI, aún obligado por su trabajo al traje convencional, siempre puede permitirse un guiño de humor mediante la combinación de colores, el modo de contrastar volúmenes, la elección de la corbata y de cada uno de los complementos. Y, como en la mujer, será su actitud –tenga la edad que tenga– la que muestre si va a la moda; si sabe que la moda es decidir evolucionando para que los más jóvenes no nos arrasen con su fuerza haciendo que, de pronto, seamos una presencia *out*.

SUSANA FROUCHTMANN

MODA: TU DECIDEIXES

No et confonguis: moda no és allò que ens imposen, sinó allò que volem semblar. De dia, potser executives eficaces; de nit, seductores. De vegades dolces, d'altres felines, i d'altres refulgents.

Un cop abolida la dictadura de les llargades, de les amplades i també dels colors, la moda és ara una suma de tendències que cada dissenyador interpreta com vol. I, al final, cadascuna de nosaltres decideix com i amb què anirem a la moda: amb sabata plana i pantaló cigarret, o amb el mateix pantaló però caminant sobre un taló d'agulla vertiginós. Pel que fa al color, creus que algú pot saber més bé que tu quin color li convé als teus cabells i a la teva pell? Sense oblidar que la moda és, sobretot, una actitud. És caminar, bellugar-se, fins i tot és la manera de mirar i, sobretot, de viure: què llegeixes, quines pel·lícules t'interessen, com et prens la feina... És un tot que tu mateixa construeixes, i gràcies a aquest tot seràs, o no, la més *cool*.

Perdó, perdó, al meu discurs m'oblidava dels homes. I és que –amb excepcions cada vegada més freqüents–, els homes no són gaire motivadors. Amb la roba, vull dir. Però l'home del segle XXI, encara obligat per la feina a dur el vestit convencional, sempre pot oferir un bri d'humor amb la combinació de colors, la manera de contrastar volums, l'elecció de la corbata i de cadascun dels complementos. I, com en la dona, serà la seva actitud –tant és l'edat que tingui– la que demostrarà si va a la moda; si sap que la moda consisteix en decidir evolucionant, perquè els més joves no ens arrosseguin amb la seva força, i ens converteixin en una presència *out*.

SUSANA FROUCHTMANN